

Bezczynność organu a zapłata pieniężna

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 28, wrzesień 2018 20:35

Marcin Maksymiuk

Odśloni: 1122

Zgodnie z treścią art. 154 § 2 in fine p.p.s.a. Sąd stwierdza, czy beczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Sąd stwierdził, iż beczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Zdaniem składu orzekającego, rażącym naruszeniem prawa jest bowiem stan, w którym wyraźnie, ewidentnie, bezdyskusyjnie i drastycznie naruszono treść obowiązku wynikającego z przepisu prawa. W orzecznictwie akcentuje się, iż rażącym naruszeniem prawa będzie stan, w którym bez żadnej wątpliwości i wahań można stwierdzić, że naruszono prawo w sposób oczywisty. Kwalifikacja naruszenia jako rażące musi posiadać pewne dodatkowe cechy w stosunku do stanu określanego po prostu jako naruszenie, bądź zwykłe naruszenie.

Podkreśla się także, iż dla uznania rażącego naruszenia prawa nie jest wystarczające samo przekroczenie przez organ ustawowych obowiązków, czyli także terminów załatwienia sprawy. Wspomniane przekroczenie musi być znaczne i niezaprzeczalne. Rażące opóźnienie w podejmowanych przez organ czynnościach ma być oczywiście pozbawione jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia. Skład orzekający w niniejszej sprawie podziela w pełni przywołane poglądy czyniąc je własnym stanowiskiem w sprawie. Sąd przyznał na rzecz skarżących kwoty określone w wyroku, jako sumę pieniężną, o której mowa w art. 154 § 7 p.p.s.a. Jeżeli skarżący szacują wartość doznanej przez siebie straty (w wyniku beczynności organu, oczekiwania na załatwienie sprawy) na wyższym poziomie niż przyznania suma pieniężna, mogą dochodzić swoich praw występując ze stosownym powództwem przed sądem powszechnym. Suma pieniężna, o której mowa w art. 154 § 7 p.p.s.a. nie ma na celu wyrównania pełnej szkody, czy doznanego uszczerbku.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 29 sierpnia 2018 r. II SA/Łd 350/18